

Catalina
en de vijf prinsen
van **Mondus**



Verdriet, woede en angst vulden haar geest, en ook de kamer waarin ze zich bevond. In het midden van de ruimte ontstond een forse sponsachtige klodder. Hij sidderde met kleine schokjes, kromp en dijde weer uit. Alsof hij in- en uitademde.

Op de klodder vormden zich vijf uitstulpingen die langzaam uitgroeiden tot tentakels. Met kleine golfbewegingen slopen ze naar haar toe, kronkelden zich om haar lichaam, wiegden haar zacht. Ze voelde zich zwak en willoos. Er klonk een hoge zoemende toon. Heel even trilde de kamer.

Toen vielen de tentakels van haar af en losten op in een vluchtige nevel.

De tijd leek stil te staan.

De beproefde prinses

Van bij haar geboorte was Prinses Catalina begeerd door de naburige koninklijke families. Dat had zo zijn redenen.

Het is zeker niet zo dat de prinsen van Mondus uit zichzelf verliefd waren geworden op de prinses.

Van kleins af aan maakten hun ouders hen duidelijk dat het hun enige levensdoel en betrachting moest zijn om passionele liefde te voelen voor de prinses. Hun taak was haar onafgebroken het hof maken en haar vol vuur aanbidden.

Ook al stond Catalina wijd en zijd bekend als 'de bedroefde prinses', toch had ze volgens de buitenwereld weinig reden tot klagen. Ze verbleef in een statig kasteel uit de dertiende eeuw, met veel trappen, gangen en ruime kamers. Tussen het oude poortgebouw en de donjon was de omwalling in de loop van de voorbije eeuwen afgebroken om plaats te maken voor een koetshuis met paardenstallen, een neerhof, een bloementuin, een moestuin en een boomgaard.

Ook was er een weids wandelpark met platanen en beuken, enkele oude rode esdoorns, een Libanonceder

en een geelbloemige tulpenboom, die in het zicht van haar kamer was geplant toen ze vijf jaar was. Het kasteel stond op een heuvel en was aan de ene kant omringd door wijngaarden waar de twee meest smaakvolle wijnen van het eiland werden gecultiveerd: een pittige fruitige chardonnay en een kruidige cabernet sauvignon. Aan de andere kant stonden citroenbomen waarvan de geurige bloesems in de lente een zoet prikkelend aroma verspreidden.

Catalina was zo gezond, fit en energiek als het een vierentwintigjarige betaamt. De fee van de schoonheid was haar gunstig gezind geweest. Ze had kastanjebruin haar dat ze kort droeg, een wipneus en een rozenrode mond. Haar groene amandelvormige ogen beklemtoonden haar bekoorlijke uitstraling. Ze was een meter tachtig, gedistingeerd maar niet parmantig en sierlijk zonder koketterie. Desondanks kon de aandachtige toeschouwer een intense tristesse in haar waarnemen. Ze had een scherpe geest en was spitsvondig. Wanneer nodig kon ze bij een woordenwisseling heftig uit de hoek komen. Deze laatste eigenschappen beschouwden de prinses die naar haar hand dongen als kwalijke minpunten. Ze hadden het meer voor huiselijke deemoed en stille bevalligheid.



De zes koninkrijken

Enige geschiedkundige context is hier toch van belang. De gebeurtenissen in dit relaas speelden zich indertijd af op Mondus, een eiland met zes koninkrijken.

Mondus is groot, grillig van vorm en ligt in het midden van een vrij onbekend deel van de Stille Oceaan, met duizenden kilometer rondom niets dan water.

Om er te komen of er van weg te gaan, moet een reis vol gevaren ondernomen worden. Door de afzondering en de weinige zeevaarders die het erop waagden er aan te leggen, was er weinig contact met de buitenwereld.

De hoofdfiguren in dit verhaal zijn vijf prinsen en een prinses. Elk van hen bestuurde één van de zes koninkrijken van Mondus. Nicolas, een geniepigaard met sadistische trekjes, regeerde meedogenloos over Noordwestland. Gabriël, een romanticus die geen tegenspraak duldde, bestierde Noordoostland. Michael, een pokdalige bruto, zwaaide de scepter in Zuidoostland, terwijl Zuidland op despotische wijze door de ijdele Prins Aymeric werd bestuurd. Zuidwestland – het meest bosrijke deel van Mondus – stond onder het gezag van een doortrapte machtswellusteling, Prins Diederik. De bevolking van deze

koninkrijken onderging de kwellende wispelturigheid van de harteloze prinsen.

In het zesde koninkrijk – Middenland – regeerde Prinses Catalina. Het lag in het centrum van Mondus en grensde aan alle andere koninkrijken. Het besturen van haar rijk vergde veel van haar gemoed en doorzettingsvermogen. Bovendien moest ze bijna dagelijks het hoofd bieden aan de aanhoudende aanzoeken van de vijf prinsen.

Het was een vloek die haar sinds de geboorte achtervolgde. Ze verwenste het perkament dat haar leven tot een hel gemaakt had. In deze oorkonde waren de wetsregels, de rechtsorde en ook het erfrecht vastgelegd. Zo was er ook volgende voorspelling: ooit zal het gebeuren dat in de zes koninkrijken van Mondus vijf prinsen en één prinses ter wereld komen.

Degene die de prinses huwt tijdens haar vierentwintigste levensjaar zal samen met haar regeren over de zes koninkrijken. Het huwelijk zal een einde stellen aan een langdurige versnipperde heerschappij en het begin inluiden van een eengemaakt Mondusrijk. Deze voorspelling was verworden tot een vijfkoppig monster dat haar dagen vergiftigde.

Wat was Catalina deze situatie hartsgrondig beu.
Hoe kon ze deze beproeving, die al jarenlang aan
de gang was, een halt toeroepen? Het opdringerige
gedrag van de vijf prinsen en de aanhoudende
kwellingen die ze aanrichtten wogen steeds zwaarder.
Elke dag opnieuw bestreed ze haar gevoelens van
machteloosheid.
Prinses Catalina onderdrukte een snik.
Ze bedwong haar tranen en haar woede.